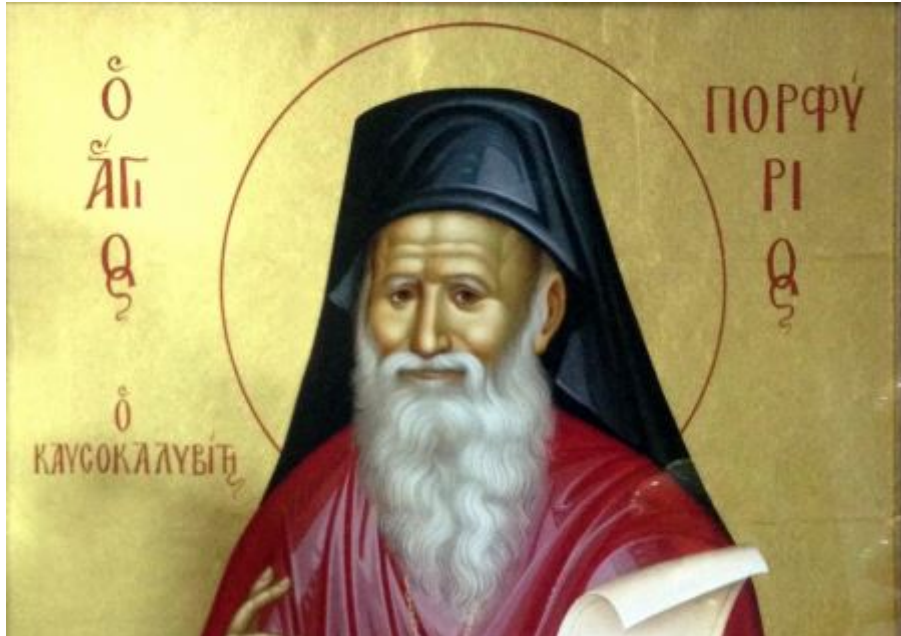

Ο Αγ. Πορφύριος για τη συμπεριφορά των γονέων απέναντι στα παιδιά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Α. «Ἐσύ ἀπό τή μητέρα σου τά ἔχεις κληρονομήσει αὐτά...»

Τά φερσίματα τῶν παιδιῶν ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν κατάσταση τῶν γονέων. Ὄταν τά παιδιά πληγώνονται ἀπ' τήν κακή μεταξύ των γονέων τούς συμπεριφορά, χάνουν δυνάμεις καί διάθεση νά προχωρήσουν στήν πρόοδο. Κακοχτίζονται καί τό οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς τούς κινδυνεύει ἀπό στιγμή σέ στιγμή νά γκρεμισθεῖ. Νά σᾶς πῶ καί δύο παραδείγματα.

Εἶχαν ἔλθει δύο κοπελίτσες σ' ἐμένανε κι ἡ μία εἶχε κάτι πολύ ἄσχημα βιώματα καί μέ ρωτοῦσαν πού ὀφείλονται. Καί τούς εἶπα:

- Εἶναι ἀπ' τό σπίτι, ἀπ' τούς γονεῖς σας. Κι ὅπως τήν «ἔβλεπα» τήν μία, λέω:

- Ἐσύ ἀπ' τήν μητέρα σου τά ἔχεις κληρονομήσει αὐτά.

Κι ὅμως, λέει, οἱ γονεῖς μας εἶναι τόσο τέλειοι ἄνθρωποι. Εἶναι χριστιανοί, ἐξομολογοῦνται, μεταλαμβάνουν, πού μπορεῖ νά πεῖ κανεῖς, ζήσαμε μέσα στή θρησκεία. Ἐκτός ... ἄν φταίει ἡ θρησκεία, ἀπαντάει ἐκείνη. Τούς λέω:

- Τίποτα δέν πιστεύω ἀπ' αὐτά πού μου λέτε. Ἐγώ ἕνα μόνο βλέπω, οἱ γονεῖς σας δέν τήνε ζοῦν τή χαρά τοῦ Χριστοῦ. Πάνω σ' αὐτό ἡ ἄλλη εἶπε:

- Ἄκουσε, Μαρία, καλά λέει ὁ παππούλης, ἔχει δίκιο. Οἱ γονεῖς μᾶς πᾶνε στόν πνευματικό, στήν Ἐξομολόγηση, στήν Θεία Μετάληψη, ναί ... Ἀλλά εἶχαμε ποτέ εἰρήνη στό σπίτι; Ὁ πατέρας συνεχῶς γκρίνιαζε μέ τήν μητέρα μας. Διαρκῶς πότε

ὁ ἕνας δέν ἔτρωγε, πότε ὁ ἄλλος δέν ἤθελε νά πᾶνε κάπου μαζί. Ἔχει δίκιο, λοιπόν, ὁ παππούλης.

Β. «Νά τά λές στόν Θεό καί ὁ Θεός θά τά λέει μέσα τους»

Τό παιδί θέλει κοντά του ἀνθρώπους θερμῆς προσευχῆς. Ὅχι ν' ἀρκεῖται ἡ μητέρα στό αἰσθητό χᾶδι γιά τό παιδί τῆς, ἀλλά νά προσφέρει συγχρόνως καί τό χᾶδι τῆς προσευχῆς. Τό παιδί αἰσθάνεται στό βάθος τῆς ψυχῆς τοῦ τό πνευματικό χᾶδι, πού μυστικά στέλνει ἡ μητέρα του, καί ἔλκεται πρὸς αὐτήν. Νιώθει ἀσφάλεια, σιγουριά, ὅταν ἡ μητέρα μέ τή συνεχῆ τήν ἐπίμονη καί θερμή προσευχή τῆς ἀγκαλιάζει τό παιδί τῆς μυστικά καί τό ἐλευθερώνει ἀπ' ὅ,τι τό σφίγγει. **Οἱ μητέρες ξέρουν νά ἀγχώνονται, νά συμβουλεύουν, νά λένε πολλά, ἀλλά δέν ἔμαθαν νά προσεύχονται. Οἱ πολλές συμβουλές καί ὑποδείξεις κάνουν πολύ κακό. Ὅχι πολλά λόγια στά παιδιά. Τά λόγια χτυπᾶνε στ' αὐτιά, ἐνῶ ἡ προσευχή πηγαίνει στήν καρδιά. Προσευχή χρειάζεται, μέ πίστη δίχως ἄγχος, ἀλλά καί καλό παράδειγμα.**

Ὅλα ἀπ' τήν προσευχή, τή σιωπή καί τήν ἀγάπη γίνονται. Καταλάβετε τά ἀποτελέσματα τῆς προσευχῆς; Ἀγάπη ἐν προσευχή, ἐν Χριστῷ ἀγάπη. Αὐτή ὠφελεῖ πραγματικά. Ὅσο θ' ἀγαπᾶτε τά παιδιά μέ τήν ἀνθρώπινη ἀγάπη –πού εἶναι συχνά παθολογική- τόσο θά μπερδεύονται, τόσο ἡ συμπεριφορά τους θά εἶναι ἀρνητική. Ὅταν ὅμως ἡ ἀγάπη σας θά εἶναι μεταξύ σας καί πρὸς τά παιδιά χριστιανική καί ἀγία, τότε δέν θά ἔχετε κανένα πρόβλημα. Ἡ ἀγιότητα τῶν γονέων σώζει τά παιδιά. Γιά νά γίνει αὐτό πρέπει νά ἐπιδράσει ἡ θεία χάρις στίς ψυχές τῶν γονέων. Κανείς δέν ἀγιάζεται μόνος του. Ἡ ἴδια ἡ θεία χάρις μετά θά φωτίσει, θά θερμάνει καί θά ζωογονήσει τίς ψυχές τῶν παιδιῶν.

Νά προσεύχεσαι καί, ὅταν πρέπει, νά μιλάεις στά παιδιά μέ ἀγάπη. **Πιό πολύ νά κάνεις προσευχή καί λίγα λόγια νά τούς λέεις. Πολλή προσευχή καί λίγα λόγια σέ ὄλους. Νά μή γινόμαστε ἐνοχλητικοί, ἀλλά νά προσευχόμαστε μυστικά καί μετά νά μιᾶμε κι ὁ Θεός θά μᾶς βεβαιώνει μέσα μας ἂν ἡ ὁμιλία μας εἶναι δεκτὴ στοὺς ἄλλους.** Ἄν δέν εἶναι πάλι, δέν θά μιᾶμε. Θά προσευχόμαστε μυστικά μόνο. Διότι καί μέ τό νά μιᾶμε, γινόμαστε ἐνοχλητικοί καί κάνομε τούς ἄλλους ν' ἀντιδροῦν καί καμιά φορᾶ ν' ἀγανακτοῦν. Γι' αὐτό πιό καλά εἶναι νά τά λέει κανείς μυστικά στήν καρδιά τῶν ἄλλων παρά στ' αὐτί τους, μέσω τῆς μυστικῆς προσευχῆς.

Ἄκου νά σοῦ πῶ: νά προσεύχεσαι καί μετά νά μιλάεις. Ἔτσι νά κάνεις στά παιδιά σου. Ἄμα διαρκῶς τούς δίδεις συμβουλές, θά γίνεις βαρετὴ κι ὅταν θά μεγαλώσουν, θά αἰσθάνονται ἕνα εἶδος καταπίεσης. Νά προτιμᾶς, λοιπόν, τήν προσευχή. Νά τούς μιλάεις μέ τήν προσευχή. Νά τά λέεις στόν Θεό κι ὁ Θεός θά τά λέει μέσα τους. Δηλαδή, δέν πρέπει νά συμβουλευεῖς τά παιδιά σου ἔτσι, μέ φωνή

πού νά τήν ἀκοῦνε τ' αὐτιά τους. Μπορεῖς νά τό κάνεις κι αὐτό, ἀλλά προπάντων πρέπει νά μιλάεις γιά τά παιδιά σου στόν Θεό. Νά λείεις: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, φώτισε τά παιδάκια μου. Ἐγώ σ' ἔσένανε τά ἀναθέτω. Ἐσύ μοῦ τά ἔδωσες, μά κι ἐγώ εἶμαι ἀδύναμη, δέν μπορῶ νά τά κατατοπίσω· γι' αὐτό, Σέ παρακαλῶ, φώτισέ τα». Κι ὁ Θεός θά τούς μιλάει ...